

Kwaliteit van de zorg ernstig in gevaar

Al meerdere malen hebben de diverse zorginstellingen verenigd in Stichting Federatie Zorginstellingen N.A. de aandacht gevraagd voor het in gevaar zijn van de continuïteit en de kwaliteit van de zorg. Het gaat hierbij om de stichtingen Betesda, Thuiszorg WGK Prinses Margriet, Thuiszorg Bandabou, Klinika Capriles, De SGR-Groep, Fundashon Mariadal, Stichting PSI en Stichting Birgen di Rosario. Begin 2007 is hierover een congres georganiseerd met de vraagstelling: Care: luxe of noodzaak? De bedoeling van het congres was om besluitvorming over de zorg te beïnvloeden. Nu 2 jaar later is de zorg alleen maar in grotere nood komen te verkeren.

Traditioneel gaat er veel aandacht en geld naar de curatieve kant van de gezondheidszorg, de huisartsen en specialisten, de ziekenhuizen, de geneesmiddelen, etc. en veel minder naar de verzorgende kant van de gezondheidszorg, zoals de zorg voor ouderen, voor verpleegbehoefte, voor gehandicapten, de thuiszorg, personen in geestelijke nood, etc. Toch is deze vorm van zorg voor de gemeenschap van enorm belang. Mede door de vergrijzing van onze bevolking zal de vraag naar deze zorg de komende jaren toenemen. We hebben of krijgen er vroeg of laat allemaal mee te maken.

Een gedeelte van deze zorg, in het bijzonder de zorg voor chronisch zieken en gehandicapten, wordt bekostigd vanuit het AVBZ-fonds op basis van de Ley di Labidzjan. Een ander deel, namelijk het overgrote deel van de ouderenzorg, de geestelijke gezondheidszorg en de (niet langdurige) thuiszorg wordt bekostigd door het Eilandgebied Curaçao.

Op dit moment lijkt het AVBZ-fonds nog aan de vraag te kunnen voldoen, maar de beperkingen zijn inmiddels zichtbaar. Zo wordt het steeds duidelijker dat bepaalde AVBZ-gerechtigde cliëntgroepen nog geen aanspraak kunnen maken op AVBZ-zorg. Zo zijn er forse wachtlijsten voor diverse vormen van zorg en zijn er geen adequate voorzieningen voor bijvoorbeeld gehandicapten in de thuissituatie, kinderen en jeugdigen met een ernstige psychiatrische problemen en ernstig verslaafden met een psychiatrische problematiek.

Ten aanzien van de zorg die door het Eilandgebied Curaçao wordt betaald, zijn de problemen nog groter. Binnen de thuiszorg, de geestelijke gezondheidszorg en de ouderenzorg kampen de zorgverleners met financiële tekorten. In sommige gevallen zijn deze tekorten zo ver opgelopen dat sluiting van voorzieningen dreigt.

Op het ogenblik voert Birgen di Rosario een rechtszaak tegen het bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao vanwege het drastisch verlagen van de subsidie voor de dagopvang (een korting van ruim 750.000,-). Hierdoor dreigt sluiting van deze dagopvang op korte termijn. Het directe gevolg hiervan zal zijn dat ruim 100 ouderen hier niet meer terecht komen met alle sociale gevolgen van dien. Ook is er een tekort bij de PP-zorg van de Stichting Thuiszorg Bandabou en de Stichting Thuiszorg WGK Prinses Margriet.

In het algemeen weigert het Eilandgebied prijsstijgingen mee te nemen in haar subsidiebeleid waardoor ook de kwaliteit van de zorg ernstig in gevaar komt.

De overheid verzuimt vooralsnog de nodige acties te nemen met betrekking tot de stijgende vraag naar zorg, het zwaarder worden van de individuele zorgvraag en de daarmee

verbandhoudende grotere druk op het verplegend, verzorgend en begeleidend personeel. Hoewel een diepgaand onderzoek naar de zorg in verpleging- en verzorgingshuizen overduidelijk uitwees dat er een noodzaak is tot meer personeel en versterking van de zorg hebben achtereenvolgende bestuurders van het Eilandgebied hierop niet of nauwelijks gereageerd. In plaats hiervan wil het Eilandgebied, ondanks wachtlijsten en overvolle huizen, juist minder bedden inkopen bij Birgen di Rosario.

Een groot bijkomend probleem is dat de grote achterstalligheid in de zorg op Curaçao in zijn geheel niet meegenomen is in de plannen voor schuldsanering. Ook zijn de door de Federatie van Zorginstellingen aangemelde projecten niet meegenomen in het SEI. Het blijft voor de zorginstellingen een groot vraagteken waarom politici van zowel land als eiland tot nog toe verzuimd hebben om volksgezondheid aan te merken als prioriteit

De verwaarlozing van de care-zorg is nu al voor velen een realiteit. Indien serieuze aandacht van de kant van de overheid uitblijft, zal dit gevolgen hebben voor de hele gemeenschap.

Zo zal Curaçao geconfronteerd worden met:

- Minder dagopvang voor ouderen terwijl de behoefte hieraan juist sterk stijgende is. Behalve ouderen zullen ook families, vaak de kinderen, hiervan de pijnlijke gevolgen ondervinden.
- Minder gekwalificeerd personeel om ouderen of verpleegbehoeftegen in een verzorgingshuis of verpleeghuis verantwoorde zorg te kunnen bieden. De zorg zal naar verwachting minder professioneel en minder vraaggericht worden.
- Een toenemende wachtlijst voor opname in woonvoorzieningen binnen de gehandicaptenzorg en psychiatrie. Binnen deze groep is er sprake van een aantal zeer urgente gevallen waar het vaak problemen met kinderen betreft. Het uitblijven van oplossingen voor deze gevallen verwoest het leven van hele families.
- Een toenemende wachtlijst bij voorzieningen voor ouderenzorg waar gewerkt wordt met gekwalificeerd personeel.
- Het gebrek aan gelden om te investeren in ambulante geestelijke zorg en ambulante zorg voor licht verstandelijk gehandicapten leidt er toe dat problemen die zich aanvankelijk beperken tot vooral het kind, de ouders en de school verworden tot grote en onbeheersbare maatschappelijke problemen. Een niet te verwaarlozen deel van deze kwetsbare groep dreigt op termijn te vervallen in criminaliteit en/of drugsgebruik.
- Een ontstaan van de wachtlijsten in de thuiszorg. Niet alleen loopt de toegankelijkheid van de zorg hiermee in gevaar, ook kan dit gemakkelijk leiden tot duurdere zorg omdat patiënten onnodig lang in een ziekenhuis of verpleeghuis verblijven of hier onnodig vroeg in instromen.

Als Federatie van Zorginstellingen luiden wij daarom nu de noodklok. Er moeten structurele oplossingen komen. In de eerste plaats omdat wij vinden dat de overheid de problemen van zorgbehoevenden nu niet serieus onderkent. Maar ook omdat, als de care blijvend wordt veronachtzaamd, ook de cure onbetaalbaar zal worden.

Wij dagen de politici uit om met de zorginstellingen rond de tafel te komen zitten en in gezamenlijkheid te komen afspraken van waaruit wij verder kunnen bouwen aan het weer

gezond maken van het deel van de gezondheidszorg wat al jaren schreeuwt om meer aandacht.